

KLOK EN 2 BEELDJES, GEHEEL GEËMAILLEERD. OP DE WIJZERPLAAT 4 VOORSTELLINGEN VAN VOORJAAR, ZOMER, HERFST EN WINTER. OP DEN VOET 2 VOORST. VAN VERLEDEN EN TOEKOMST. ONTWERPEN EN UITGEVOERD IN 1915.

maal samen een inkeer, een zich verwonnen voelen en een overgave aan de schoonheid, die men verstaat.

Het is niet hard. Het is aangenaam.

De Jan Eisenloeffel van nu, nòg jong, nòg enthousiast, nòg actualist, maar thans in den zin van: geven wat men heden waardeert, is gedeeltelijk te kennen uit het werk, hier gereproduceerd.

Het is niet hard en het is niet zoo erg.

„Zich uitleven,” daar gaat het voor ieder mensch om. En wie dat mag, in schoonheid, is niet te beklagen.

Hijzelf zegt: Ik maak nog altijd dat oude werk, maar ik beschouw dat eenvoudig als 'n artikel, dat concurreert op de markt.

Het is 'n kwestie van geld.

— Maar ik houd van, en geef me aan mijn rijke handwerk, waarbij geld er niet toe doet.

En het is prettig voor hem, dat hij de orders en het succes heeft, noodig om dat werk te blijven doen en zijn werkplaatsen op het Rokin te Amsterdam volop gaande te houden.

De hand is ons meest eigen instrument.